

Ročník IX. V Uh. Hradišti v listopadu 1928. Číslo 11.

Bratrstvu sokolskému!

Dnes před deseti lety ještě vysoko šlehal záhubný plamen světové války! Uražené právo, mravnost a lidskost vedly rameno spojenců k poslední rozhodné ráně proti tyranii, křivdě a násilí. Tehdy československý národ, zdeptaný v prach Rakousko-Uherskem a Habsburky, vysílený, vyhladovělý a zbídačelý dlouhou válkou, postavil se již jako jeden muž po bok spojencům. Věren svému osudovému poslání, věren svým ideálům a zásadám svých vůdců přiznal se otevřeně celý a bez výhrad k revolučnímu programu Masarykovu a k mravním zásadám otců, které tak mistrně vystihl Ernest Denis slovy: „Není vědy nad mravnost, není zákona nad pravdu, není síly nad snášenlivost, není bohatství nad právo, není života nad lásku.“

Tehdy svorní a jednotní naplnili jsme ulice a náměstí českých i slovenských dědin i měst, abychom, žehnajíce osvoboditelům, po prvé svobodně odpověděli k tklivé otázce „Kde domov můj!“ s hrdoostí a štěstím „Tam, kde nad Tatrou sa blýská“. Tehdy také celý národ československý procítil velikou pravdu učení Tyršova a plně ocenil ctnosti, které Tyrš stanovil jako bezpečnou záštitu národa před přívalem nepřátel. Neboť právě silou a statečností, činností a vytrvalostí, mravností a kázní, láskou k vlasti, láskou k volnosti, vedeni statečně za naši svobodu bojovali i umírali synové československého národa daleko za hranicemi na všech bojištích světa a trpěli i hynuli doma v žalářích a na šibenících, v bídě a v hladu. Jak mnoho se jich nedožilo slavné chvíle vzkříšení! V posvátné úctě s trvalou vděčností věnujeme tichou vzpomínkou jejich zapadlé a opuštěné hroby.

Dnes před desíti roky zhroutilo se Rakousko-Uhersko pod ranami mstitelů a na jeho troskách zřídili jsme si sami svůj volný a svobodný stát

Po deset let žijeme ve své republice!

Po deset let učíme členstvo i mládež pravdě, lásce a mravnosti, po deset let zvyšujeme v národě tělesnou, duševní i mravní zdravot, sílu a dělnost, úroveň vzdělanostní, lásku k vlasti, lásku ke svobodě a opravdové, upřímné bratrství

Řídíce se příkladem živého bratrství Fügnerova a rozhodnou pokrokovostí Tyršovou, pracujeme po deset let pro svobodu citění a myšlení, pro sociální spravedlnost, pro demokracii a proti každému zpátečnictví a demagogii.

Paměťtívi těchto svých úkolů a zásad vítáme desáté výročí našeho národního osvobození, jako první z bezpočetných mezníků dalšího velkého a slavného rozvoje československého národa. Jednotní, pevní a svorní chceme být nadále školou mužných ctností národních i ramennem určeným bránit vlast, národ, demokracii a republiku.

V den desátého výročí našeho národního osvobození stojíme pod svými starými prapory, se starými ideály, jež se dosud nevyžily, a s láskou k lidu, která neochabla a nikdy neochabne, odhodlání plnit stále svoje národní poslání, proti každé nenávisti, ne dbajíce rozdílu náboženských, politických, vzdělanostních, majetkových, stavovských a třídních, máme před očima jen všem společný cíl:

Silný, zdravý, mravný a šťastný národ,
svobodnou a slavnou vlast,
demokratický, pokrokový a neodvislý Československý stát!
Sláva republice!
Zdráv buď její tvůrce a prezident Dr. T. G. Masaryk!
Na prej! Tužme se!

V Praze dne 28. října 1928.

ČESKOSLOVENSKÁ OBEC SOKOLSKÁ.

Vzkaz Aloise Jiráska k československému národu.

V den 77. výročí svých narozenin Alois Jirásek poslal svému národu toto poselství:

„Dožil jsem se velkého štěstí, dočkal jsem se osvobození našeho národa československého — a teď, abych s Komenským pověděl, kdy čas mne podává k termínu věčnosti — teď ke konci svého života mám jen jedno toužebné přání: Aby to, nač jsme v nedávné krásné mi ulosti přísahali, aby ten společný náš ideál

zůstal nám všem — všem vrstvám našeho národa i do budoucna — aby nad všechny rozporny stran, nade všecko byly nám blaho a zdar naší republiky — aby naše mladé generace šly za tím ideálem, aby rostly z velkých myšlenek našich dějin — aby se vyvarovaly našich pochybení a utvrzovaly naši vybojovanou samostatnost na základech zdravého češství, na základě demokratismu a sociální spravedlnosti!“

Medaile ministerstva zdravotnictví a tělesné výchovy.

(Několik poznámek k rozhodnutí předsednictva ČOS.)

Ministerstvo zdravotnictví a tělesné výchovy rozhodlo se za souhlasu vlády odměňovati zvláštní medaili jednak vítězství v závodech sportovních nebo tělocvičných, jednak i vynikající činnost v oboru tělesné výchovy. Založilo za tím účelem medaili v trojí velikosti, velkou, střední a malou, kterou pak udílí jednotlivcům nebo spolkům jako výraz odměny a uznání.

Medaile udílí se buď

za **vítězství** v závodech sportovních nebo tělocvičných a za jiné prokázané vynikající výkony v oboru tělesných cvičení vůbec i mimo závoděš. Nebo

za **vynikající činnost** v oboru tělesné výchovy, a to vědeckou, uměleckou, literární, organizační, výchovnou nebo jinak tvůrčí.

Z dalších ustanovení řádu dovidáme se, že „žádost neb návrh na udělení medaile může učiniti kterýkoliv státní neb samosprávný úřad nebo tělovýchovné ústředí. Každý návrh neb žádost zasílá se ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy, které jej s doporučením předloží ministru ke schválení. Ministr podle svého uvážení vyslechne podle potřeby ustavený poradní sbor znalců, volený z plna „Poradního sboru pro tělesnou výchovu“ nebo ze členů některé jeho komise, která návrh prozkoumá a učíri ministerstvu návrh, který zní buď na doporučení nebo zamítnutí.

Medaile za vítězství se udílí:

a) malá: prvému přeborníku v závodech svazů domácích, to jest ústředí, jejichž působnost se vztahuje na celou republiku. Dále též za nějaký vynikající prokázaný výkon v oboru tělesných cvičení mimozávodních.

b) střední: prvému přebornickému družstvu v závodech svazů domácích a jednotlivcům za vynikající umístění v závodech mezinárodních.

c) velká: družstvům za vítězství v závodech mezinárodních doma neb v cizině pořádaných a jednotlivcům za vítězství v závodech olympijských.

Medaile za vynikající činnost v oboru tělesné výchovy se udílí:

a) malá: jednotlivcům za jednotlivé dílo neb práci v oboru vědeckém, odborně literárním, organizačním, výchovném nebo za jinou významnou tvůrčí činnost, související se snahou v oboru tělesné výchovy, na př. v oboru stavby tělocvičen a pod.

b) střední: spolkům tělovýchovným za dlouhou a vytrvalou činnost výchovnou a organizační. Jednotlivcům pak za významné dílo v oboru vědeckém, uměleckém, literárním, organizačním, výchovném neb za činnost jinak významnou, související se snahami v oboru tělesné výchovy.

c) velká: velkým domácím ústředím, tělovýchovným neb zahraničním za činnost významu národního neb státního, dále jednotlivcům za

vyňikající vědecké neb umělecké dílo velkého dosahu, nebo jako projev zvláštní pozornosti významným osobnostem zahraničním.

Tolik tedy ustanovuje řád, schválený ministerskou radou, kterého použil ministr zdravotnictví, aby v den krásného jubilea národního a státního uznala ocenil významnou činnost spolků i jednotlivců v oboru tělesné výchovy...

Ministr vyzádal si od spolků a snad i od jednotlivců příslušné návrhy, také od ČOS., a v den slavného jubilea publikoval své rozhodnutí. Omezil se prozatím jen na udělení velkých, tedy relativně nejceněnějších medailí a vyznamenal tyto korporace a jednotlivce:

a) Zásluhy: 1. Jugoslavenští Sokolští Savez, 2. Jugoslávská Orlovská Zveza v Lublani, 3. Union des Sociétés de Gymnastique de France, 4. Fédération Gymnastique et Sportive des Patronages de France v Paříži, (Ústředí katolických gymnastů francouzských), 5. Fédération Nationale des Sociétés de Gymnastique et d'Armes de Belgique v Bruselu (Ústředí katolických gymnastů belgických), 6. Mezinárodní výbor olympijský Comité International Olympique), 7. hlavní město Praha, 8. Československá Obec Sokolská, 9. Svaz dělnických tělocvičných jednot, 10. Československý Orel, 11. Československý výbor olympijský, 12. Československá asociace fotbalová, 13. Baron Pierre de Coubertin, Président d'Honneur des Jeux Olympiques — Lausanne, Suisse, 14. JUDr. J. Scheiner, starosta ČOS., 15. ministr Msgr. dr. J. Šrámek, starosta Čsl. Orla, 16. prof. dr. Guth-Jarkovský, předseda Čsl. výboru olympijského, 17. MUDr. Karel Weigner, prof. anatomie na Karlově universitě, 18. JUDr. Jindřich Vaníček, náčelník ČOS., 19. Karel Pospíšil, hudební skladatel, 20. velkoobchodník J. Rössler-Ofechovský, mezinárodní sekretář Čsl. výboru olympijského, 21. M. Večeřa, náčelník Čsl. Orla, 22. Krajská rada Orla slovenského v Trnavě.

b) Vítězství přeborníků v olympijských a mezinárodních závodech: 1. kpt. B. Honzátko, 2. Bedřich Šupčík, 3. škt. Ventura, 4. Ladislav Vácha, 5. družstvo Čsl. Obce Sokolské, 6. Čsl. svaz kanad. hockeye, lední sekce, 7. inž. L. Žemla, 8. B. Kostelka, člen rady Orla čsl., 9. závodní družstvo žen jednoty Orla čsl., Brno III.

Rozhodnutí ministrovo, které přišlo zcela neočekávaně a tak rychle, že nebyl slyšen ani Poradní sbor pro tělesnou výchovu, nebo jiný sbor znalců, volený z jeho plenu, všeobecně překvapilo. Ba více. Vyvolalo netušené rozhořčení, odpor a hněv. Byla a jest mu vytýkána neúplnost, stranickost a zaujatost, především však nelegálnost, jevící se v tom, že nebylo dbáno řádu, jeho slovního ustanovení ani ducha.

Nespokojenost i odpor kruhů sportovních a celé veřejnosti zachvátil i Sokolstvo. Nikoliv snad proto, že by nebylo dostatečně vzpomenu ČOS., naopak vyznamenání, kterého se jí dostalo, plně uspokojilo, protože návrhy její byly plně respektovány, ale rozhořčení a hněv Sokolstva vyvěral z pramene jiného: věřili jsme, podávajíc návrhy ministertvu zdravotnictví a tělesné výchovy, v silu poctivosti a spravedlnosti, jakou poskytují přísná ustanovení řádu. Těšili jsme se naději, že konečně postavena byla hráz dosavadnímu hnušnému posuzování a „odměňování“ tělovýchovné činnosti podle příslušnosti politického náteru té které organizace tělovýchovné a že nalezneme v ministerstvu tělesné výchovy a zdravotnictví a v jeho „Poradním sboru pro tělesnou výchovu“ bezpečnou ochranu a záštitu pro nestranné posuzování a hodnocení každé dobré práce a opravdových zásluh.

Rozhodnutím ministra zdravotnictví, příslušníka ludové strany na Slovensku, byli jsme však zklamáni. Už běžný pohled na jména vyznamenaných přesvědčuje, že důvodem k vyznamenání nebyla jen práce nebo zásluhy, ale i okolnosti jiné. Snad rozhodovala tu i snaha po docílení rovnováhy mezi jednotlivými, protichůdnými organizacemi tělovýchovnými, konkrétně řečeno, mezi Orly a Sokoly. Velká medaile byla udělena Jihoslovanskému Savezu, ale současně byla přiznána i Orlovské Zveze v Lublani. Byla přifčena Unii francouzských gymnastů, ale současně též ústředí katolických gymnastů ve Francii a federaci katolických gymnastů belgických. Byla udělena ČOS., ale současně Čsl. Orlu a krajské radě Orla slovenského, starostovi ČOS., ale současně starostovi Orla, náčelníku ČOS., ale současně náčelníku Orla a pod.

Řád ustanovuje, že velká medaile udílí se velkým domácím ústředím za činnost významu národního neb státního, jednotlivcům však pouze za vynikající vědecké nebo umělecké dílo velkého dosahu. Kdo však zná „velké domácí ústředí“, jakým jest krajinská rada Orla v Trnavě? Nebo jmenujte jediné vynikající vědecké neb umělecké dílo starosty československého Orla nebo jeho náčelníka! Neupíráme, že starosta Orla jest velmi zasloužilou osobou v hnutí orlenském a významnou i v životě veřejném a že snad udělení velké medaile mohlo by se posuzovati jako projev zvláštní pozornosti, ale takový projev připouští řád jen při významných osobnostech zahraničních. Také náčelník Orla vykazuje pozoruhodnou činnost organizační i cvičební pro Orla a jeho zástupy, posuzujeme-li i je s hlediska celostátního, nelze nikterak podceňovati, ale pro tuto činnost jest určena medaile střední, nikoliv velká, která jest rezervována jen za vynikající dílo vědecké neb umělecké.

A všimneme-li si družstev i jednotlivců, kterým se dostalo velké medaile za vítězství, napadáno ihned dvě jména: olympijské družstvo Č.O.S. a závodní družstvo žen orlenských jednot v Brně III. To zvítězilo na závodech orlenského sletu v Brně, kterého se účastnilo 9 družstev zahraničních. Jest velmi vážnou otázkou, byl-li tento závod vypsán jako mezinárodní, anebo nebyl-li to jen závod, na němž cvičili cizinci jako hosté (podobně, jak bývá na sletech všesokolských). Ale buď! Současně s olympijským vítězem skpt. Venturou, Šupčíkem, Váchou a Honzátkem, byl však velkou medaili významenan i Bedřich Kosteika, člen rady československého Orla, který sice získal přebor na mezinárodních závodech v Belgii, ale nikdy neúčastnil se žádného závodu olympijského, tím méně, aby na něm dosáhl vítězství! Řád však přiznává tuto medaili jen vítězům olympijským!

Těchto několik ukázek postačí, aby bylo jasno, jak těžce porušilo řád pro udělení medailí ono ministerstvo, které jej samo sdělovalo, navrhovalo a v ministerské radě prosazovalo.

Proč tak učinilo? Proč byl rušen a zašlapován řád, vydaný vládou mladé republiky hned při jeho prvním provádění? Proč byla zkažena čistá radost těch, kdož na sklonku svého věku měli se konečně dočkati uznání za své celoživotní dílo od státu, k němuž lnou celou duší a tělem?

Proč?

Zůstane toto „proč“ bez — odpovědi?

Věci touto, více bolestivou nežli ostudnou, zabývalo se předsednictvo Č.O.S. a usnesení svoje sdělilo veřejnosti tímto komuniké:

„Předsednictvo Č.O.S. jednalo ve schůzi 7. listopadu t. r. o udělení velké medaile za zásluhy ministerstvem veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy Československé Obci Sokolské a udělení téže medaile za vítězství olympijskému družstvu Č.O.S. Po všestranné rozpravě zamítlo z důvodů mezinárodních a státních většinou hlasů návrh na okamžité vrácení obou medailí, avšak vyhradilo si možnost o tomto návrhu znovu jednati podle výsledku protestu, který podává vládě republiky československé. V protestu stěžuje si Č.O.S. zejména na porušení řádu, proti jehož duchu i slovnímu znění bylo těžce zhrfešeno“.

Předsednictvo Č.O.S., rozhodujíc o svém konečném stanovisku, postupovalo tedy věcně a střízlivě, nedávajíc se ovládati ani náladou vnější, tím méně pak city vnitřní. Předsednictvo sice vyznamenání ihned neodmítlo, ale také nepřijalo. Kdyby je nebylo přijalo, spálilo by všechny mosty navždy za sebou. Všecky city, — hněv, bolest, vzdor, — mluvily pro okamžité vrácení, ale zodpovědnost činitelů, spravujících největší spolkovou organizaci v republice, nabádala ke klidu a k rozvaze. Okamžité vrácení medaile byl by sice působivým, ale jediným a posledním protestem proti jednání jednoho z ministrů republiky, zasáhlo by svým účinem nejen jeho osobu, a tu snad nejméně, ale hlavně a především úřad, který dočasně zastupuje. Otřásl by i virou v autoritu celého státu. Řád o udělení medaile ministerstva zdra-

votnictví a tělesné výchovy, který byl porušen, nebyl vydán ministerstvem ale vládou republiky a jest věcí její, aby sama se postarala, aby řádů republiky bylo dbáno. Proto předsednictvo Č.O.S. rozhodlo se obrátit na vládu a působiti na ni, aby svoji povinnost vykonala. Č.O.S. nemohla by tak učinit, kdyby se vrácením medaile této možnosti zbavila.

Rozhodnutím ministerstva zdravotnictví nebyla uražena Č.O.S., ale bylo uraženo její poctivé státní vědomí, byla znehodnocena autorita státu a dotčena vira v její nedotknutelnost. Č.O.S. nemohla by nikdy protestovati proti udělení medaile komukoliv jinému, kdyby tu bylo předpokladů, řádem stanovených. Ale musí protestovati, jestliže nesprávným postupem snižuje se hodnota a význam tohoto vyznamenání.

Předsednictvo rozhodlo se tedy vystoupiti na obranu autority státní a musilo se tedy vyvarovati každého činu, který by tuto autoritu současně podlamoval. Nejednalo se o to, má-li ČOS. přijmouti medaili dočasného ministra zdravotnictví, nýbrž, má-li vrátiti medaile ministerstva, jednoho z nejvyšších úřadů státu, našeho státu, po němž jsme po staletí toužili a jež jsme si krvi i prací těžce vydobyli. Za Rakouska dovedli jsme odmítnout všechna uznání a vyznamenání od kteréhokoliv ministra neb vlády, dobře vědouce, že tím podrýváme a otlásáme, alespoň v očích našeho lidu, autoritu celého státu. Ale autoritu vlastního státu musíme za každou cenu a obě chránit a hájit, nikoliv jí podrývat a oslabovat. Za Rakouska dovedli jsme odmítnout uznání i z ruky českého ministra, dokonce velmi dobrého Sokola, čínice dobrý rozdíl mezi osobou a úřadem jim zastávaným. Stejný rozdíl chceme a musíme činiti i v republice. Nebudeme ji škodit, protože ministr svým rozhodnutím pochybil.

Neodmítli jsme přiznaného nám státního uznání, ale také nepřijali. Odmítáme ho, nedostane-li se satisfakce, nikoliv nám, to jest ČOS., ale uražené autoritě státu a jeho porušené cti a vážnosti. Bude to naše poslední zbraň. Vyloučíme se tím navždy ze řad těch, kdož by kdykoliv později a třeba i za jiných poměrů mohli býti vyznamenáni medailí ministerstva zdravotnictví, ale učiníme tak u vědomí, že význam i cena její byla porušením řádu o její udělení trvale znehodnocena.

Předsednictvo ČOS. musilo však při svém rozhodování bráti v úvahu i ohledy mezinárodní.

Ale především ohledy na stát, k němuž se vždy pozitivně stavíme, přiměly předsednictvo, aby zvolilo cestu střední, která neznámá nic více a nic méně, nežli přiměti vládu, aby prozkoumala postup ministerstva zdravotnictví, vyvolávající bouři nevole a rozhořčení, současně však, aby uvážila i námitky, popírající zákonnost a spravedlivost toho postupu. Odmítne-li vláda nastoupiti tuto cestu, která přesunuje spornou záležitost na pole vnitropolitické, bude nám, uvědomělým občanům republiky, umožněno, abychom bez obavy o zájmy republiky, řekli slovo konečné, ale — rozhodné.

Protest Československé obce sokolské vládě republiky Československé.

Československá obec sokolská podala vládě republiky Československé protest proti porušení vážnosti velké medaile za zásluhy a za vítězství v oboru tělesné výchovy při prvním udělení velké medaile na oslavu desítiletí trvání republiky Československé, z něhož uvádíme alespoň to nejdůležitější. Udělení medaile bylo tak vadné, že hrozí uvést v nevážnost zřízení, jimž má své uznání

vyjadřovati sám stát. Ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy vyzvalo Č.O.S., aby ze svého okruhu navrhla osoby a korporace, o kterých by se mohlo uvažovati při udílení medaile. Jak odhodláni vyhověti výzvě ministerstva, tak i návrhy Č.O.S. samy vzešly jen ze snahy, podepřítí autoritu nejvyššího úřadu v oboru tělesné výchovy. Ministerstvo jim vyhovělo tou měrou, že po této stránce si Č.O.S. nestýská. Ale seznam těch, jimž byla udělena velká medaile, jasně ukazuje, že ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy vykládá řád, pokud jde o pojem nejvyšších zásluh a vítězství, tak široce, že nastává přímo nebezpečí, že se hodnota jeho uznání stane bezcennou a tím se i podlomí autorita ministerstva. Při výběru působily vedle zřetelů věcných patrně též zřetele na politickou stranu, ke které náležejí osoby a tělocvičné korporace, jimž se medaile dostalo. Nejvíce však pobuřuje, že na prospěch korporací a osob takto orientovaných byly porušeny jak duch, tak i litera řádu, daného vládou a tudíž naprosto závazného pro činitele rozhodující. Tak na příklad podle řádu má se dostatí jednotlivci velké medaile „Vítězství“ jen za vítězství olympijské, ale velká medaile byla udělena panu Bedřichu Kostelkovi, členu Československého Orla, který se nikdy takového závodu ani neúčastnil, neřku-li v něm zvítězil. Velká medaile „Zásluze“ smí býti udělena jen „velkým domácím ústředím tělovýchovným“ ale byla udělena krajině radě Orla slovenského v Trnavě, pouhému orgánu korporace, sdružené v československém Orlu. Tak zavedlo ministerstvo veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o své ujmě mimo kategorie schválené řádem: „Zásluze“ a „Vítězství“ kategorie novou: „Politické orientaci ministrův“. Oprávně se o tato pouhá fakta, odmítá Č.O.S. a prioritě výtku stranického zaujetí, pozvedá veřejně svůj varovný hlas a žádá důtklivě vládu republiky Československé: Buďtež dána přesnější a přísnější pravidla osobám, které rozhodují o udílení medailí, buď vhodně postaráno pro všecku budoucnost o to, aby se zabránilo porušování platného řádu z jakýchkoliv pohnutek nebo důvodů. Č.O.S. nepozbývá víry, že zůstanou uvedené případy jedinou odstrašující výjimkou. Proto přes pobouření, které nastalo v sokolských řadách a přes návrhy na radikálnější krok, odkládá své rozhodnutí, co učiní s velkými medailemi, až se jí dostane jasné odpovědi na tento protest. Protest byl zaslán vládě, všem ministrům, poslaneckým klubům a t. p. Výsledek očekává se s opravdovým napětím, neboť od něho závisí, zda si Č.O.S. medaile ponechá či zda budou vráceny.

Menšinová hlídka.

Krajoový slet v Orlové v roce 1929.

Sokolská župa Těšínská Jana Čapka pořádá v červnu a červenci v roce 1929 krajoový slet v Orlové, kterého se i naše župa zúčastní, doufám, počtem co největším.

Seznamují proto naše členstvo s přípravami sletu a chci tím i buditi u nás v župě chtění, aby účast odpovídala přání bratří z Těšínska.

Přípravy již započaly, odbory jsou ustaveny a práce budou míti bratří dosti.

Pořad sletu stanoven prozatím takto:

Neděle 23. června 1929. Župní zahajovací veřejné cvičení za účasti as půl župy.

Dni dorostu a žactva. Sobota 29. června 1929 (Petra a Pavla). Dopoledne zemské závody družstev v tělocviku prostém. Odpoledne finale a závodivé hry, koncert. Navečer akademie žactva a dorostu z místní i cizí župy.

Neděle 30. června 1929. Účast dorostu i ze žup kraje. Dopoledne zkoušky, odpoledne průvod a veřejné cvičení.

Hlavní dni sletové: Pátek 5. července 1929 (Cyrila a Metoděje). Dopoledne krajové závody v tělocviku prostém mužů i žen. Odpoledne finale běhů, štafety a hry závodivé — koncert. Večer akademie i za účasti jiných žup.

Sobota 7. července 1929 (Husův den). Dopoledne zkoušky. Odpoledne průvod a veřejné cvičení.

Neděle 7. července 1929 výlety do Bezkyd, případné prohlídky závodů.

Pořad slibuje nejen tuhé práce přípravné, nýbrž i nám za námahu zaslouženou odměnu a bratřím těšínským další posilu

Slyšte, jakou výzvu adresují svému členstvu ve věstníku župním, která i nám musí býti pobídkou i výzvou zároveň. Zní:

„Bratři, sestry a dorost z Moravy přijedou, aby poznali náš kraj — kraj těch nejostřejších sociálních protív. Na jedné straně shromážděny jsou miliardy majetku, náležející po většině zahraničním magnátům peněžním, na druhé straně těžce se dobývá denní chléb a lid strádá v tomto ohromném městě průmyslovém a v chatách roztroušených po srážech a rázťokách Bezkydu.

Přijedou také proto, aby poznali kraj, jenž po několik desítek roků byl jevištěm zoufalého a urputného zápasu domorodého člověka s živly přistěhovalými, aby poznali život bezkydského horala i těžký životní boj horníků, kteří, jak praví básník, „kopou po celý život svůj „démanty“, ač zůstávají povždy chudasy“. A konečně přijedou proto, aby posoudili naši práci sokolskou, kterou jsme na Těšínsku vykonali. Podnik, který jsme si předsevzali uskutečniti, bude vyžadovati po každém z nás, ať bratru či sestře, dočvilné plnění sokolských povinností. Nebudiž proto mezi námi liknavých, nebudiž takových, kteří se dávají dvakrát pobízeti, brzdí a ztěžují práci ostatních!

Zavítá-li k někomu host, ukáže mu hostitel to nejlepší, věnuje mu tu nejvzornější péči a snaží se vůbec, aby se hostu u něho libilo.

Tak musíme činiti i my! Bratři a sestry z Moravy budou našimi hosty a proto jim musíme ukázati, že něco dovedeme, že, ač jedni z nejmladších ve velké obci sokolské, jsme hodni jména so-

kolského. Proto již nyní musí naše tělocvičny oživnouti ruchem nebývalým.

Vynasnažme se, aby se jim u nás líbilo, a oplatíme jim tak jejich dobrou snahu a zároveň vlídné přijetí, jehož se nám dostalo při různých zájezdech k nim."

A jak my u nás se připravíme na zájezd? Zajisté v první řadě budeme burcovati členstvo, aby účast byla co největší.

A za druhé vybidneme své jednoty ochránitelky, aby svým svěřenkám přivezli podporu hmotnou v různé formě a každá z nich, aby zajela si ke své svěřence a to počtem co největším, tak, aby i morální podporu vykonala.

Bude tudíž nutno, aby technické předsednictvo v roce 1929 obrátilo veškeru svou pozornost jen zájezdu do Orlové a upustilo ode všech jiných podniků, ovšem mimo župní slet, tak aby zájezdu mohlo se zúčastniti členstvo počtem co největším a případně aby župa mohla vypraviti zvláštní vlak.

Nyní nastane klidnější práce v jednotách a při té příležitosti žádám, aby jednoty splnily usnesení menšin. sboru, aby nyní v zimě uspořádaly podniky, z kterých by menší část zaslali župě pro naše menšiny.

Dále br. jednoty ochránitelky prosím, aby i ony již nyní zahájily se svěřenkami čilé styky a konaly přípravy pro své zájezdy a podporu hmotnou. Všichni tudíž do práce!

Olda Sudek, žup. menšin. důvěrník.

Č.O.S. přidělila br. jednotě Uh. Brod v ochranu svěřenku Louky nad Olzou, župa Těšínská.

Zprávy ze župy.

Ze župního předsednictva.

Bratři a sestry!

Stojíce po jubilejních slavnostech na prahu nového desetiletí naší svobody a státní samostatnosti, přemýšlejme a zpytujme, abychom poznali, že náš národní život není ani ve vlastním státě snadný!

Sokolstvo, nesoucí s úspěchem ideu národa již 66 let, vidí, že jest znovu třeba shromažďovati všechny složky tělesné, duševní a mravní síly, aby tím silnější byl uvědomělý a ukázněný národ ve světové soutěži. Proto pracuje rok od roku se vším úsilím na zdokonalení svých metod tělovýchovných, starajíc se o odborné cvičitele a cvičitelky, zařizuje letní cvičiště, hřiště a staví Sokolovny. Zavádí občanskou nauku do svého vzdělávacího programu ve snaze vychovati řádné občany a dobré lidi.

Ve smyslu tohoto poslání župní předsednictvo chce a slibuje v novém desetiletí naší národní svobody svou činnost prohloubiti a rozšířiti. Proto obrací se na veškeré své členstvo s výzvou k ú-

činné pomoci slovy, jimiž volal Sokolstvo před 10 roky k pohotovosti jeho vůdce, Dr. J. Scheiner, starosta Č.O.S.: „Bratři a sestry, do Sokoloven!“

II.

Vzpomeňme br. Jindřicha Fügnera, zakladatele Sokolstva a prvního starosty sokolského, jenž přinesl do Sokolstva ducha pravého bratrství a jest nám dosud příkladným vzorem pravého demokrata! Zemřel 15. listopadu 1865.

III.

Kancelář pana presidenta vyzvala předsednictvo Č.O.S., aby tlumočilo dík pana presidenta župě Palackého, Povážské a Komenského za zasláný pozdrav ze schůzky u Lipek bratrstva ve Vlárském průsmyku.

IV.

V měsíci listopadu t. r. oslavila jubileum svého desítiletí republika polská a republika lotyšská. Naskýtá se nám vhodná příležitost, abychom oběma přátelským národům odvděčili se při této příležitosti za pozornost, kterou nám projeví při jubilejní oslavě naší národní svobody 28. října 1928. Ať zkvétají státy mladé svobody k prospěchu a nové síle Slovanstva!

Bratrská Jugoslavie slaví své sjednocení dne 1. prosince 1928. Nezapomeneme nikdy bratřím Srbům, Chorvatům a Slovincům, kteří v době velkých zápasů o národní bytí po našem boku věrně stáli, nelekajíce se obětí, ani smrti. Slibujíce věrnost za věrnost, pozdravujeme upřímně své hrdinné bratry v den jejich velkého svátku. Nazdar!

V.

Bratři funkcionáři, sbírejte látku k výročním zprávám a chystejte statistiky jednot, abyste je na konci roku jen uzavřeli a poslali župě ke zpracování výkazů pro Č.O.S. Nazdar!

Za župní předsednictvo

A. Cablík, župní jednatel.

Putovní knihovna br. Karla Vaníčka.

Br. Frant. Pecha, odb. učitel a vzdělavatel Sokola v Uh. Ostrohu, věnoval putovní knihovně br. Karla Vaníčka tyto knihy: 1. Jos. Kozlík: Pěstujeme stromoví ovocné! — 2. K. J. Obrátil: Slovácko Macharovi. — 3. St. K. Neumann: Přede dvěma Pantheonu. — 4. Machar na Moravě. — 5. Th. B. Aldrich: Sábská královna. — 6. J. S. Machar: Knihy feuilletonů. — 7. Al. a V. Mrštíkové: Bavlňkové ženy a jiné povídky. — 8. James Cook: Druhá cesta kolem světa. — 9. Jan Michal Dvorecký: O sv. Mikuláši v legendě a lidových pověstech a zvycích. — 10. Al. Jirásek: Psohlavci. — 11. Frant. Joklík: Naše dějinné poslání. — 12. Jos. Klika: Osvětou a výchovou k životu. — 13. J. V. Prášek:

Peisistratovci. — 14. Lad. Kunte: Církev a škola. — 15. Dr. Viktor Dvorský: Území československého národa. — 16. Babor (Jan Růžička): Černá Ves. — 17. Václav Vlček: Setník Halaburd. (Kniha I., II., III.)

Stav knihovny 20 listopadu 1928: 44 svazků. Další dary knižní i příspěvky peněžní přijímá redaktor župního věstníku.

Ant. Konečný.

Zprávy z jednot a poboček.

Z Napajedel. Snad ještě ani jednou v prvním desetiletí naší státní samostatnosti nebyla jednota naše vydána takové zkoušce čínorodé zdatnosti, jako letos v roce jubilejním. Zásluhou Okresního sboru osvětového byly jubilejní oslavy pořádány společně se všemi místními organisacemi — mimo komunisty. V den výročí naší samostatnosti měl zdejší Spolek divadelních ochotníků sehrát v Sokolovně slavnostní hru „Exulanti“. Avšak 24. října, téměř v předvečer představení, Spolek div. ochotníků odřekl provedení hry, snad pro „technické obtíže“ a přenechal Sokolu starost oslavit v Sokolovně svátek Svobody v mezích své možnosti. Předsednictvo jednoty usneslo se uspořádati Akademii s čísly tělocvičnými, hudebními, zpěvními a recitacemi a takto odčiniti nepřilíš dobrý dojem odřeknuté hry. Ve zbývajících třech dnech bylo v Sokolovně jako v úle. Všechny zastoupené odbory pilně nacvičovaly do pozdních hodin v noci — zde členstvo Sokola dokázalo, co zmůže společná láska k věci sokolské. Akademie byla zdařilá. Slavnostní proslov přednesl br. Dr. A. Horák, který hluboce promyšlenými slovy pojednával o poslání našeho národa ve střední Evropě, načež podal krásný rozbor jubilejních oslav. Smíšený sbor zazpíval od Javůrka-Bendla: „Na Moravu“, mužský sbor Tovačovského: „Vlasti“. Z tělocvičných čísel: Dorostenci — skupiny při hudebním doprovodu; ženy hold p. prezidentovi (v těl. úpravě); sestra Vlasta Floriková — rytmický valčík od Očenáška, muži I. družstvo — kůň na šíř s madly a antické skupiny Pochtivá příprava při každém čísle byla patrná. Sestra Julinka Zlámalová zazpívala „Pisničku Svobody“ od J. Jindřicha a jako vždy měla i nyní vděčné posluchače. Hudební odbor plnil své poslání znamenitě. Průběh akademie byl velmi slavnostní, účinkující mohli mít ze své úmorné a krátké přípravy radost nad zdařilým provedením: Ačkoliv pohotovost všech zastoupených odborů při této akademii způsobila, že jubilejní oslava naší státní samostatnosti byla opravdu důstojná, třeba přece jen litovati, že pořad jubilejních oslav musel býti narychlo měněn pro nespolehlivost toho či onoho funkcionáře spolku div. ochotníků. Skutečnost tato nemůže nám býti lhostejná a to tím více, že převážná většina této korporace jest zároveň i členy Sokola. Byl již několikrátě našimi čelnými pracovníky sokolskými

poukázováno na to, že Spolek divadelních ochotníků, jenž koná svá divadelní představení v Sokolovně, měl by býti přeměněn v dramatický odbor Sokola. Správnému výboru byla by zde dána možnost zasáhnouti do činnosti dramatického odboru, případně neshody odstraniti, nebo podati přímo pomocnou ruku, kde by toho zájem vyžadoval. Zřízení toto jistě by dramatickému odboru prospělo v činnosti, podporované kázní sokolskou. Doufáme, že po nynějších zkušenostech, budou-li vedoucí činitelé Spolku div. ochotníků o situaci své poctivě uvažovati, dojdou závěru, že jen přeměna spolku v dramatický odbor Sokola může kulturní činnosti v Napajedlích prospěti. Máme za to, že Sokolstvo má svůj úkol v národě nejen tělovýchovný, nýbrž i kulturní. V dohledné době se k této věci ještě vrátíme.

Nazdar!

—a.

Uh. Hradiště. Vzpomínáme. Právě před rokem rozloučili jsme se s bratrem Dr. Filipem Kociánem, starostou naší jednoty a náměstkem župního starosty. Dnes znovu vzpomínáme na chvíle nezměrného bolu, kdy opustil nás tento vzorný bratr a dobrý člověk, který padl v době rozmachu svého šlechtického úsilí, pomoci podle sil svých bližnímu a myšlence sokolské, jež jevil se vždy mužným nadšením a tak stalo se nejvěrnější láskou posledních okamžiků jeho čistého života. Dnes nevidíme již jeho laskavého úsměvu, neslyšíme vlnitého hlasu bratrského povzbuzení a důvěry, marně čekáme na jeho jednotlicí slova varovná a silici. Stýská se nám po jeho jadrném vtípu a jemném humoru. Bratr Filip odešel náhle 6. listopadu 1927 v 59. roce svého věku, nedočkav se splnění všech svých snů. Duch jeho oživuje však stále naši radostnou práci, proto tím více a vděčněji vzpomínáme.

Poslední proslov bratra Dra Filipa Kociána k novým členům.*) Vítám Vás srdečně a zejména ty, které jsme dnes, v den tak významný, v den výročí našeho národního osvobození, zavolali, aby veřejným slibem osvědčili svou vůli postavit se do řad mezi ostatní bratry a sestry a účastniti se veškerých prací, jak to sokolský zákon káže. Není lehká práce býti Sokolem, když to znamená odložiti různé zlovyky, které by společné práci překážely. Znamená to učiti se přesnosti a dochvilnosti, znamená to učiti se poslouchati a vstěpovati onu kázeň, jež je nutná pro celek a jest tajemstvím sokolských úspěchů. V Sokole má býti pěstováno netoliko tělo, aby bylo zdravo, ale také duše a srdce, aby tvořily harmonický celek zdravého a čistého muže, zdravé a čisté ženy. Vždycky ctěte ty, kteří se o náš samostatný stát zasloužili, v první řadě presidenta MASARYKA, jehož boj za pravdu a proti lži je motivem celého jeho života. Milujte svůj stát, svou vlast, zvelebujte ji svou prací a hajte jí svou krví! Vítám Vás ještě jednou a přeji Vám i nám, aby jednotka získala ve Vás statné borce a vlast vzorné občany. Nazdar!

*) Otiskují přesně podle rukopisu zemřelého bratra Filipa.

Nová Sokolovna. Stavba nové Sokolovny, sen, jehož se zemřelý bratr starosta Dr. Filip Kocián nedočkal, spěje radostně kupředu přes obtíže, zaviněné nepřesnými dodávkami cementu, železa a dřeva. Zato počasi nám dosud přálo tou měrou, že bylo lze zpoždění aspoň částečně dohonit. Dnes jsou již téměř všechny železobetonové práce skončeny, a zedníci mohou zase pracovati zvýšeným tempem, aby dosáhli rovnosti, než udeří zima. Původní plán byl z důvodu účelnosti v některých maličkostech pozměněn, případně doplněn; tak na př. místnosti pro knihovnu a čítárnu byly spojeny, šatny v přízemí budou přepaženy jen dřevěnou sklápěcí stěnou, takže v případě potřeby mohou být spojeny v menší sál pro příležitostné podniky, jako kursy, školy, přednášky a pod. Nad těmito místnostmi bude zřízena místo terasy obdoba místnost pro trubačský sbor a stálé loutkové divadlo. Bratři a sestry, nechodme slepě kolem staveniště, ale všimějme si všeho a přemýšlejme o účelném zužitkování každého koutku, ať máme všichni upřímnou radost z naší vysněné kapličky, nad níž zavlála již 28. října letošního jubilejního roku při slavnostním slibu členstva naše státní vlajka jako symbol našeho mladého státu, národní hrdosti a síly! „Vlastní silou vpřed a výš — tak chceme a slibujeme!“, zaznívatí zde bude každoročně. Nazdar! Alois Cablík.

Z Napajedel. Jen krátce vystihnou, co vykonala jednota napajedelská, pokud se týká tělocvičné činnosti, za poslední půlrok od 1. dubna. Nebylo a není ani jediného večera, aby tělocvična neb sok. cvičiště se nerozveselilo čilým ruchem sokolským. 29. dubna konána žákovská vycházka s hledáním „zlatého pokladu“ s neurčitým cílem a měli jste viděti kluky, jak se snažili najíti první lísteček, ukrytý ve staré punčoše, aby byli odměněni, a který je pak vedl dále. Pokusné závody — 2. května ukázaly, že příprava na mezisletové závody jde v rychlém tempu a měly již sváteční ráz před málo vyplněnou galerkou. Za to četněji byla navštívena jarní vycházka do Prusinského lesa za účasti asi 240 osob, o což má zásluhu trub. sbor. Župní den žactva v Malenovicích obeslala naše jednota největším počtem. Na ukončení cvičení naši drobtiny byl uspořádán dětský den, kdež v průvodu přes 208 osob v kroji sokolském. — Horečné dni příprav na mezisletové závody v Praze minuly a posledního dne před odjezdem byl uspořádán večerek závodníků, kde byly předvedeny ukázky závodních sestav co do nesnadnosti. Třeba podotknouti, že naše jednota obeslala zase největší počet závodníků. Z celé župy jsou jen dva závodníci a jedna závodnice do vyššího oddílu a tito jsou z Napajedel, kteří se čestně umístili v pořadí. Že tím oslabilo se družstvo středního oddílu, jest pochopitelné. A hned po závodech účastníme se polovicí všeho členstva ze župy krajského sletu Sokolstva v Prostějově a Olomouci, kde v prvním representovala župu družstvem na kruzích čestně, o čemž i kritika ze župního sletu svědčí. Tak každé neděle jezdíme na veřejná cvičení sousedních jednot, vy-pomáháme a všude slibují oplatit na našem veřejném cvičení 5.

srpna. Již úprava cvičiště svědčila o přípravě podniku a bylo radostno nad tím, že jediné společnou prací všech se zdaří společné dílo. O veřejném psal již br. Staša. 15. září rozloučili jsme se se šesti bratry nováčky-vojíny na přátelském večírku, s pořadem těl. čísel a zpěvy. I prostému laikovi neušlo, jak bratří dospívají ve vrcholové cvičence, kolik píce a vytrvalosti a hlavně snaživosti vložili do těch bradlových sestav, jež byly těžší než do vyššího oddílu, zvláště volná byla nesnadná. Ve snaze zlepšiti se i v lehké atletice byly uspořádány dne 7. října lehkooatletické závody v šestiboji. Zde pokulháváme, ale přece se zlepšujeme. Nejlepší výsledky jsou: Šplh na 5 m - 5.2/5 vt. Skok dal. 5.40 m. Disk 27.15 m. Skok vys. 155 m. Koule 10.35 m. Běh 13 vt. (špatná dráha.) Doufáme, že i v tom, budeme-li jen chtít, budeme dobrými lehkooatletiky. Na konci roku připravujeme zase tělocvičné závody nářadové. Jen chtít a bít se!

Š. a.

Jednota Vnorovy přičinila se s napětím všech sil o vpravdě důstojnou oslavu desíletí republiky. V předvečer jubilea uspořádala tělocvičnou besídku bohatého obsahu. Přechytně shromážděnému obecenstvu libily se přesně zacvičené praporky žáků, žertovní „Řemeslníci“ vzbudili bouře smichu, žačky pěkně se uvedly svou kladinou. Rytmiické závoje žen a jejich tance byly zacvičeny opravdu s nadšením, přesně a tudíž i s úspěchem. Těž muži ukázali značnou chuť a dovednost jak na bradlech, tak i v 5. oddílu mezisletových prostných a řecké sedmě. Vhodným proslovem a recitací, dvěma hudebními čísly, předvedenými místní kapelou pod energickou taktovkou amerického hosta p. Kočiše, a živým obrazem se státními hymnami byla besídka tak zpestřena, že stala se účinnou propagací sokolské práce u našeho obcenstva, které začíná správně rozlišovati, kde je poctivá práce a pěkné výsledky a kde jen rabubřelé fráze a — slepá závist! Dne 28. října 1928 sehráli Šubertovi „Probuzenci“. Rozsah, nezvyklý sloh a značná lehkost této historické hry vyžadovaly velmi četných zkoušek a obětavosti. Ale vše se překonalo. Výsledek nezklamal. Snad ještě nikdy nebyla taková poptávka po vstupenkách tak velká jako nyní. Přeplněný sál a veliký zájem dokazovaly, že neúporná a svědomitá příprava docházejí uznání ode všech. — Sokol svou povinnost vykonal. Naplňuje jej však smutkem, že v 10. roce Svobody měly společné oslavy ráz čistě církevní a slavnostním řečníkem — vyhraněný lidovec! Jak brzy se zapomíná...!

Herman.

Ze Žlutav u Napajedel. Za bratrem starostou. Vzpomínám onoho dne, kdy neúprosná smrt vyrvala z našeho středu bratra starostu. Den byl zasmušilý a oblaky lily na zemi vodu, jako by i ony s námi plakaly nad jeho skolem. Br. Hynek Železník stál u kolébky zdejšího Sokola. Byl sedm let starostou a pevnou rukou řídil naši jednotu. Kde bylo potřeba porady a síly, tam vždy se objevil. Že jsme ho měli rádi, o tom podal důkaz jeho pohřeb. Začervenala se naše vesnice sokolskými košilemi,

zamodrala hasičskými čamarami a velká účast občanů doprovázela ho na poslední cestě. Odešel's — v čele nám zůstala mezera — a my stáli nad Tvým hrobem se sevřenými rty a slzou v oku, bezmocní proti kruté Moraně. Kdo na Tvé místo — kdo Tě nahradí? Neb takový jest již světa běh, že ti nejlepší nám odcházejí nejdříve. Slibujeme Ti, bratře starosto, že budeme kráčetí mužně vpřed, řídíce se sokolskými hesly. Odpočivej klidně na návrší napajedelského hřbitova, brízy Ti budou libě šuměti nad hlavou a zpřijemňovati Tvůj poslední sen. A větřík, vanoucí od Žlutav, donese Ti naše vzpomínky, které půjdou neustále za Tebou, náš bratře starosto, tam, do toho neznáma! Jos Štěrba.

Otrokovice oslavily 10. výročí naší národní Svobody dne 28. října o 1. hod. odpolední, kdy obec s tělocvičnou jednotou Sokol uspořádala průvod obcí a u pomníku padlých přednášel výborný řečník, br. F. Oharek, říd. uč. Přednáška jeho — poutavého obsahu — vyslechnuta s neobyčejným zájmem. Slavnost zakončena proménádním koncertem hudby br. Kovala. Večer uspořádala jednota samostatně slavnostní večer s programem: 1. Slavnostní fanfáry z Libuše; 2. Přednáška; 3. Uctění památky padlých naší obce; 4. Hymny (sbor); 5. Vítězství. (Drama mateřské lásky. Děj na začátku války); 6. Věno. (Mužský sbor od B. Smetany); 7. Od Vidně k Benátkám. (Recitace); 8. Skupiny: a) Vítězství tyрана; b) Pád tyрана; c) Kde domov můj; d) Nad Tatrú sa blýska. Proslov br. F. Kříže, uč., byl tak dojímavý, že mnozí zaslzeli. Též ostatní čísla pěkným provedením překvapila, zvláště sbor „Věno“, nacvičený br. Karasem, se tak líbil, že na přání obecenstva byl opakován. Nazdar! B. B.

Sokolské písemnictví.

„Sokol“ v Drnovicích u Vyškova vydal několik dobrých sokolských spisků. Spisky tyto budou brzy rozebrány a není naděje by byly znovu vydány. Jsou to spisky: „Sokolfk“, kritikou vřele doporučený, který vyšel ve dvou vydáních a byl přeložen do karpatoruštiny. Spisek tento měl by míti každý sokolský žák (žačka) i dorostenec (dorostenka). Aby si jej mohl koupiti i nejhudší nabízíme Vám, pokud zásoba stačí, výlisk místo za 3 Kč jen po Kč 1'20'—. objednáte-li nejméně 25 ex. — „Pod prapor Tyršův“ — „Sokolci“. Dvě sokolské propagační aktovky, které by měly býti sehrány na každém sokolském jevišti. Všude, kde byly hrány, měly velmi pěkný úspěch. Hodí se výborně na dorostenecké besídky! Aktovky přeloženy do srbštiny! Cena 5 Kč, pro Vás, objednáte-li nejméně 25 ex., jen po 2 Kč 50 hal. — „Cyril Crha, náčelník“. Sokolský román, který by měl býti co nejvíce rozšířen mezi členstvem. Vyšel ve dvou vydáních. Na skladě jen

220 ex. Pokud zásoba stačí při objednávce nejméně 20 ex. po 1 Kč místo po 2 Kč. — Objednejte obratem, poněvadž jest možnost, že by se na Vás nedostalo.

Nazdar! „Sokol“ Drnovice u Vyškova.

Kapesní „Sokolský kalendář“ na rok 1929 právě vyšel. Vzorně redigovaný br. Aug. Očenáškem. Vedle obrázků sokol. aktualit, kalendariem zdobeno 12i perokresbami našich velikánů. Z obsahu upozorňujeme na články br. Očenáška: Sokolstvo v prvním desetiletí republiky, br. Pergla: O tělocviku dítěte dorůstajícího, br. MUDra Masáka: Lékárnička a její udržování. Soupis všech podniků Č.O.S. a jich výsledky. Tyršovy myšlenky. Životospřáva. Výstroj na výlet. Pochodová výkonnost atd. Kromě pošt. sazeb a jiných všeob. dat. má kalendář 96 stran na poznámky. Vydal a zasílá bratr Fr. Stehlik, nakladatel kalendářů, Praha II., Myslíkova 22, v plátně vázané Kč 5.80, v kůži 9.—. Jednotám výhody. Všele doporučujeme!

Otakar Pínsker: Sokolské verše, písně a proslovy. Vydal Vzdělávací sbor sokolské župy Hanácké, Kroměříž 1928. Stran 68. Kč 5.—. Soubor sokolské poesie starého sokolského pracovníka br. Otakara Pínskera v Kroměříži podává ve zhuštěné formě obraz toho, co Sokolstvo od let devadesátých minulého století do dneška zajímalo, naplňovalo a činnost jeho provázelo. Již názvy některých básniček — Za praporem sokolským, Hoj, vzhůru, čtyři sokoli! Píseň svobody, Našemu dorostu, Lvi silou, Sokolská matka, Rovnost — Volnost — Bratrství, Deset let, a j. — ukazují, čím kniha má být. Vhodnou pomůckou všem pořadatelům besídek, večírků a akademii právě nyní, v době pořádání jubilejních oslav naší samostatnosti. Přístupná cena knihy budí pobídkou každé sokolské jednotě a pobočce, aby zakoupily ji pro sokolskou knihovnu. A není naší povinností šířit dobrou sokolskou knihu? Nepostaráme-li se o to sami, její poslání v Sokolstvu mine se se zdemem.

Dr. Jiří Burghauser: Základy sokolské historie. Vydala Sokolská župa Jeronýmova v Klatovech. Kč 4.—. Vhodná příručka pro v dělnácké sbory při proslověch, přednáškách i školách vzdělávacích — Nakladatelství J. Sprügra v Praze I. vydalo nová cvičení pro sokolské akademie, a to „Tuče bubniček“ od T. Pechlátové, cvičení loutek pro 17 cvičenek (ženy nebo dorostenky), cena 6 Kč.—; cd I. Činčery „Utvarová prostná pro muže“, cena 4 Kč.—, a „Cvičení prostná pro dorostenky“, cena Kč 2.—. Doporučujeme našim jednotám.

Knížní hlídka.

Vladimír Groh: Úcta svatováclavská. Pravda a legenda. Vydalo družstvo Mor. legionář v Brně. Cena Kč 2.—. Profesor Masarykovy university určitě rozebírá a jasně vykládá, co ve zprávách a výkladech o životě a významu knížete Václava je pravda a co legenda, sleduje a hodnotí tak zvanou tradici svatováclavskou (také cyrilometodějskou). Jest to velmi cenná pomůcka proti bezohledné agitaci politické, která se provádí s blížícím se výročím knížete Václava. Je to v podstatě přednáška, prosloušená letos na jarním sjezdu vzdělávacího sboru Čsl. obce Sokolské. Jsme přesvědčeni, že brožura vzbudí zasloužený zájem a že dojde velkého ozáření; hodí se k tomu také svou láci.

Za právo a stát. 1848-1918. Sborník dokladů o československé společné vůli k svobodě. K jubilejnímu dni 28. října 1928 vydalo státní nakladatelství v Praze. 1928. Stran 582. Nevázané Kč 69.—, vázané Kč 79.—. Bezpečná a spolehlivá pomůcka pro každého vzdělavatele jednoty i pro rodiny sokolské, neboť ve sborníku každý čtenář z prací vynikajících básníků, spisovatelů, myslitelů, pol tiků a bojovníků může sledovati, jak národ československý v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku v letech 1848-1918 pracoval společnou vůli k svobodě a samostatnosti.

Různé zprávy.

Automobilismus a škola. Denně přibývá automobilů a pomalu každý chlapec a děvče se těší, že naučí se je řídit. Masarykův lidovýchovný ústav vyhovuje této potřebě tím, že právě zřizuje vyučování automobilistů na vzdálenost, ať bydlí interestní kdekoliv. Ústav bude totiž vyučovati úkonům automobilistickým v písemném kursu. Tím se opětně dokáže, že technickým předmětům lze se učiti doma bez osobní návštěvy přednášek. Dosud vydané technické kursy elektrotechniky a počtů pro strojnky, zámečnický a klempířské osvědčily se v plné míře. Majitelé, řidiči i milovníci automobilů jistě se připraví touto cestou na svou zajímavou činnost.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 30. každého měsíce. — Vychází měsíčně. — Vydává Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Roční předplatné Kč 8.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá br. Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820/Vl. 13. V. 1920.

LOUTKY UMĚLECKY ŘEZBOVANÉ

v každé velikosti zhotoví a výhodně dodá

Jaromír Jeslík,

řezbářské dílny v Luhačovicích.

Vyrábí také lyže, sáňky a umělecký nábytek.

Bezpečná závodní jakost
přijata ČOS. pro III.
mezislet. závody v Praze
1928.

Pět let záruka. Učhodné plazení.

Tělocvičné nářadí nehodnotné
zásadně nevyřábím.

STAVITELSKÁ KANCELÁŘ

**br. JOSEFA HORÁKA, stavitele
v Uh. Hradišti 166,**župního stavebního poradce a přísedícího znalce mor.-sl. vrchn. soudu v Brně,
doporučuje se ku vypracování
skiz, plánů, detailů a rozpočtů, odhadů a provádění staveb všeho druhu.

Levné patentní celobetonové ploty.

Se závodem spojeno stavební a umělecké zámečnictví
bra KARLA ANDRÝSKA.Pamatujte na úsporami na dárkové a
sebe a své milé vkladní knížky**OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!**

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnosti k blahobytu! Šetrněni - bohaté koření!

POZVÁNKY k plesům a tanečním
zábavám.**VEŠKERÉ TISKOPISY** obchodní
i spolkové.

Knih tiskárna K. HYLSKÝ, Uh. Hradiště.

**C. Neusser, zasílatelství
v Uh. Hradišti.**Stěhování patent. nábytkovými vozy
-- Autostěhování a autodoprava. --**OBCHOD**uhlím, dřívím, vápnem, cement, lepenkou, rákosem
sádkou ve velkém i malém.

SPOŘIVOST JEST MATKOU SVOBODY!

SPOŘITELNA

MĚSTA

NAPAJEDEL

a její

sběrna a platebna v Tlumačově.

Přijímají vklady

na knížky, šeky a běžné účty.

Úrokují tyto

za nejvýhodnějších podmínek.

Půjčují

na hypotéky, směnky, běžné účty, cenné papíry za podmínek nejvýhodnějších.

Provádějí

inkassa, úhrady do ciziny, kup a prodej cenných papírů.

Úřadují

v Napajedlích denně od 8—12 hod. dop.
v Tlumačově: v neděli od 8—12 h. dop.,
ve čtvrtek od 8—14 h. odp.

Udílí v peněžních záležitostech bezplatné informace.

SPOŘITI JEST VLASTENECKÝ ČIN!

NEBUDIŽ ČECHA BEZ SPOŘITELNÍ KNÍŽKY!

KDO NESTŘADÁ, NENÍ ÚČASTEN POKROKU SVĚHO NÁRODA!

Spořitelna města Uh. Hradiště,

největší lidový peněžní ústav moravského Slovenska, přijímá vklady a poskytuje půjčky na hypotéky, směnky a cenné papíry. — Za vklady ručí aktiva spořitelny přes 52,000 000— Kč a rezerv. fond Kč 2,900,000— a město Uh. Hradiště poplatní silou a velkostatkem mírové ceny přes 3 miliony Kč.

U spořitelny uloženo jest 52,000.000— Kč.

Dostaveníčkem sokolské společnosti
jest

restaurace v Sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína

O návštěvu prosí

JAN. HOLUB, restauratér.

FOTOGRAF

Václav Bartoň v Uh. Hradišti, proti měšťanské škole,

doporučuje se br. jednotám k provedení tableau, zvětšených obrazů, pohledových fotografií atd. za velmi výhodných cen.

Radio, gramofony, desky, psací stroje Remington, jízdní kola, šicí stroje, hodinky, zlato, optiky, akumulátory, lampy, sluchátka a jiné koupíte levně a ve velkém výběru u

RUDOLFA GERNA, hodináře a mechanika, **UHERSKÉ HRADIŠTĚ.**

Oprava a nabíjení akumulátorů.